

## НАПРЕД КЪМ ОБЩОТО НИ БЪДЕЩЕ

Всеки мост се нуждае от стабилни основи. Затова при изграждането им за преодоляване на предразсъдъците трябва да се започне от ранна детска възраст-още от детските градини и от семейството.

Аз самата съм била нападана и изолирана от децата в детската градина, защото в семейството някой им е казал да не си играят с мен, че съм различна и още по-лошо да ме наричат с грозни думи. И дори учителите не са се противопоставяли на тези нападки.

В началните класове в училище учителката ни групираше по етноси и така раздалечавахе едни от други нас децата.

Впоследствие се сблъсках и с закостенели разбирания, според които умственият капацитет на хората се определяше по цвета на кожата.

Начините да се справим зависят от това колко психически стабилен си.

На всички, които имат такива разбирания трябва е да докажем противното. Чрез талантите и ума ни да опровергаем тезата на човека срещу нас.

Вторият начин е да игнорираме нападките. За целта ние трябва да сме се сдобили със самочувствие. То е една много важна черта от характера на човека. Един умен човек е истински запознат със себе си и собствените си възможности и когато някой дойде при него и започва да обижда , то той не се засяга. Защо? Защото знае, че те не са прави.

Това са начините да съхраним себе си и да се предпазим от обиди. И да се преборим с предразсъдъците.

Превръщаме ги в мостове за себе си вървейки към другите, защото, когато не се влияем от обидите ние можем да се фокусираме върху по- важните неща като обмисляне на бъдещето си. Кое то само по себе си е предпоставка да изградим по добър свят за всички нас.

Да, средата, която ни заобикаля влияе на хората. А повечето хора, които искаме да приобщим не са в правилната среда.

Какво да направим за тях? Как да им помогнем? Как да опознаят истинските себе си?

За всеки човек, който е в грешната среда е трудно сам да го осъзнае. Тези хора не разбират, че другите около тях не могат да им помогнат да развият своя потенциал. Начинът да им помогнем е да ги измъкнем от тази среда, да им покажем кое е правилно. Да разберат собствената си значимост.

Никак не са малко хората, които приемат езика на омразата много навътре. Започват да вярват на думите на другите. Омаловажават себе си и своите възможности.

Как ли да помогнем на тях? В този случай можем да им помогнем като също успеем да им докажем, че могат. И да им дадем кураж да се борят за успехите си.

Всеки трябва да обича себе си и да не оставя другите да го смажат. Да дава най-доброто от себе си.

Нека не се подчиняваме на разбирането, че характера и съдбата на хората с различни етноси са предопределени в миналото и ще останат такива и за в бъдеще.

Нека преоткрием културата, традициите и стойността на етносите и заедно да градим мостове към красивото ни общо бъдеще.

**ВАЛЕНТИНА ЦВЕТАНОВА**

*Първо основно училище „Св. Св. Кирил и Методий” гр. Монтана*